

svjetskom planu sadržane u takvim suradnjama gotovo da i nije potrebno posebno naglašavati.

Komorni koncert »Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici« održan u dvorani HGZ-a 13. 12. predstavio je novo djelo Igora Kuljerića, *Metamorfoze*, za klavirski sekstet, već poznatu skladbu četiri dramska epigrama, za klavirski kvintet Rubena Radice i novo ostvarenje Stjepana Suleka, *Sekstet*, za 2 violine, violu, čelo, kontrabas i klavir (izvođači Zagrebački klavirski sekstet u sastavu Jurica Murai, klavir, Branko Košir i Augustin Detić, violine, Ivan Šestak, viola, Bojan Lhotka, violončelo, Andrija Potroško, kontrabas i glazbenici Vladimir Krpan, klavir i Daniel Thune, viola). Umjerenost i smirenost *Metamorfoza I*. Kuljerića pokazale su novu stranu skladatelja poznatog kao smjelog istraživača novog zvuka. I dok Ruben Radica daje priloge hrvatskoj glazbenoj kulturi krećući sa staništa suvremene poetike i traganja za novim zvučnim odnosima, Stjepan Sulek ostaje vjeran svom načinu jasne prepoznatljivosti i čvrste ukotvjenosti u glazbenu tradiciju.

Koncepcija Dana hrvatske glazbe kao manifestacije koja okuplja različite usmjerenja i glazbene vrste i stilove, otvorena je jednako za »Večer jazza« (HGZ, 14. 12.) kao i za koncert s djelima renesansne i ranobarokne glazbe (Povijesni muzej Hrvatske, 14. 12.). Pri tome jazz kao importirani način glazbenog izražavanja otkriva u više (ostvarenja Miljenka Prohaske i Davora Kajfeša) ili manje (skladbe Zlatka Tanodija i Branislava Zivkovića) uspješnosti, upućenosti i mogućnosti naših skladatelja na tom području. S druge strane, istraživanja hrvatske glazbene baštine neprestano donose nova repertoarna obogaćenja koja ansambl *Universitas studiorum Zagrebiensis*, kao jedinstveni ansambl te vrste u nas, s više, ovog puta ipak nešto manje, uspješnosti izvodi i predstavlja javnosti. Svečanom dodjelom nagrade INA 77 za glazbeno djelo koja je pripala glazbeno-scenskom ostvarenju »Moć vrline« autora Koste Spaića, Igora Kuljerića i Dejana Miladinovića, završen je 15. prosinca u Hrvatskom narodnom kazalištu središnji dio ovogodišnje manifestacije Dana hrvatske glazbe.

I na kraju ostaju otvorena pitanja prisutna u kulloarskim i javnim razgovorima za vrijeme i oko Dana hrvatske glazbe: Koje je mjesto i uloga hrvatskog glazbenog stvaralaštva u glazbenom životu naše sredine? Zašto ne postoji ili kako potaknuti interese najširih krugova za to stvaralaštvo? Da li su Dani hrvatske glazbe za vrijeme svog održavanja stvarno središnji glazbeni događaji ili se odvijaju na marginama zagrebačkog glazbenog života? Pozitivna rješenja ovih pitanja kao i ostvarivanje najširih kontakata i komunikacije između domaćeg stvaralaštva i brojnije zainteresirane publike te uspostavljanje rasprostranjene svijesti o vrijednostima tog stvaralaštva bit će vjerojatno postignuti tek angažiranjem širih društvenih snaga u animaciji i organizaciji kulturnih događaja kakvi su i Dani hrvatske glazbe.

Z. W.

HRVATSKI LIJEČNICI SKLADATELJI NA DRUŠTVENOM KONCERTU HGZ

U nizu priredaba povodom 150. godišnjice HGZ bio je priređen dne 21. XI. 1977. Društveni koncert pred prepunom dvoranom. Taj koncert ostvaren suradnjom HGZ sa Zborom liječnika Hrvatske, koji je iste godine proslavio 100. godišnjicu Liječničkog vjesnika.

Na rasporedu su bila djela naših liječnika Julija Bajamontija i Andrije Torkvata Brlića.

U prvom dijelu rasporeda bila je izvedena Bajamontijeva simfonija u C-duru, a zatim Brlićeva djela: *Vrзино kolo* za mali orkestar, *Ave Maria* za sopran uz pratnju orgulja, i dva muška zbora (*U jesen bilo kasnu* i *Kletva* s jabuke).

U drugom dijelu rasporeda izveden je Brlićev »Hrastovački nokturno« za muški zbor u pratnju klavira, čela i dva roga, skladan na Matoševe riječi.

Na koncu izveden je i njegov *Allegro con brio* (prvi stavak simfonije u e-molu).

Sudjelovali su: Društveni orkestar HGZ, Zagrebački liječnici pjevači, a kao solistica nastupila je Dolores Čapar uz pratnju Čede Dugana, našeg poznatog umjetnika na orguljama. U Hrastovačkom nokturnu nastupio je liječnički kvartet u sastavu Šterle, Ferković, Zergollern i Perković, za klavir je bila Maja Šanjek Poljaković a čelo i dva roga svirali su članovi orkestra HGZ. Orkestrom i komornim sastavom dirigirao je Igor Gjadrov, dok je muškim zborom dirigirao liječnik Mijo Bergovec. Izvođači su nakon pojedinih skladbi bili negrađeni dugotrajnim pljeskom, što je dokaz da je slušateljstvo bilo vrlo zadovoljno tim koncertom.

I kritika je povoljno ocijenila taj koncert. Tako u *Vjesniku* Branko Polić među ostalim piše da je taj koncert bio zanimljiv i poučan, jer nam je uz Bajamontija pružio uvod u glazbenu ostavštinu A. T. Brlića koja je dosad bila nepoznata i malo istraжена. Polić veli da su njegova djela pisana u duhu vremena dopadljiva i melodiozna, i da smo u njemu imali potencijalnog stvaraoца značajnih djela.

U prvom dijelu rasporeda Polić uz Bajamontijevu simfoniju hvali i melodiozno *Vrзино kolo*, a naročito ističe zvonik i kultivirani sopran liječnice Dolores Čapar, koja je pjevala *Ave Maria* uz pratnju Čede Dugana na orguljama. Pohvalno se je izrazio i o Zagrebačkim liječnicima pjevačima, koji su pod vrsnim vodstvom svoga kolege Mije Bergovca otpjevali u jesen bilo kasno i *Kletvu* s jabuke.

U drugom dijelu rasporeda spominje i Hrastovački nokturno uz napomenu da to djelo nije posve doradeno.

Pri koncu odaje priznanje Društvenom orkestru za uspješno izvedena djela u prvom dijelu i za *Allegro con brio* (prvi stavak nedovršene simfonije u e-molu) u drugom dijelu rasporeda pod vodstvom dirigenta Igora Gjadrova.

Isti program izveden je 22. XI 1977. u Slavanskom Brodu.

V. B.

GLAZBENI ŽIVOT U RIJECI POČETKOM GODIŠTA 1977/78.

15. rujna nakon ljetnog odmora Opera Narodnog kazališta »Ivan Zajc« počela je redovnim radom, pripremajući repertoarne predstave, da bi 22. listopada nastupila za javnost.

1. i 2. listopada glazbeni život u Rijeci bio je u znaku otvorenja spomen-kuće skladatelja Ivana Matetića Ronjgova, u Ronjgima nedaleko Rijeke, a tom prilikom je prvi dan bio »pogovor« (istarski izraz) o liku Ivana Matetića Ronjgova, s otvorenjem stalne izložbe u gornjem dijelu njegove rodne kuće i otvorenjem izletišta s primorskom konobom u prizemlju. Čitav taj prostor uređen je tako, da se mogu držati i vanjski koncerti na otvorenoj pozornici pokraj kuće, kao što je trebalo biti i ovaj put, ali je kiša omela nastupe riječkih pjevačkih zborova, pa je cijeli raspored izveden u Domu kulture u Viškovu, nedaleko Ronjga, dok je drugi dan proslava nastavljena na tradicionalnoj priredbi »Bela nedeja« što se s prigodnom sajmom, (»samanj«) održava u Kastvu. Na priredbi otvorenja, prvi dan, o ovom značajnom kulturnom događaju govorili su Mirko Božić, potpredsjednik Predsjedništva SR Hrvatske, kao gost, zatim Matetićevi suradnici i učenici: Josip Sokolić, David Kabalin-Vinodolski, Miro Klobas, Duško Prašelj i Slavko Zlatić. Oni su svojim uspomjenama, memoarskim i književnim osvrtima, te znanstvenim činjenicama prikazali Matetićevo djelo, koje je prodrlo u našu glazbenu javnost i ostavilo u povijesti hrvatske glazbe zapažen trag. Ti su prilozii u cjelini i djelomično objavljeni u kulturnoj rubrici »Novog lista«, a bilo bi dobro da iziđu i u posebnoj publikaciji. Drugi dan su pjevački zborovi iz Rijeke

i okolice prikazali zborove I. Matetića Ronjgova, pa su tom prilikom nastupili sopci iz ovog područja, kao simbol glazbe osnovane na tzv. istarsko-primorskoj ljestvici, a zatim su se predstavili: »Brajša Rašan« (Pula), »Opatija«, »Ilija Dorčić (Novi Vinodolski), »Crvena zvijezda« (Kastav), »Halubjan« (Viškovo), »Učka« (Matulji), Muzička škola »Ivan Matetić Ronjgov (Rijeka), Osnovna škola »Vitimir Pajo Širola« i »Jeka Primorja« (Rijeka), uz sudjelovanje glumice Marije Crnobori.

6. listopada Koncertni ured u Rijeci otvorio je glazvenu djelatnost za novo koncertno godište solističkim koncertom Zorana Smokovića, trombon (Rijeka), uz glasovirsku pratnju Nade Oman (Ljubljana). To je mladom umjetniku bio zapravo diplomski koncert u organizaciji Koncertnog ureda u Rijeci i Akademiji za glazbu u Ljubljani. Na rasporedu su bili zastupani domaći i strani skladatelji (redom izvedbe): Benedetto Marcello »Sonata a-mol«, Vjekoslav Gržinić »Preludij«, Branko Grković »Sonatina F-dur«, George Friedrich Händel »Concerto f-mol, Henri Büsser »Komad u Es, Vladimir Lovrec »Recitativ i arija«. Iako se ovakav koncertantni sastav rjeđe susreće, koncert je protekao u znaku usklađenih odnosa, pri čemu posebno priznanje treba odati Nadi Oman. Ona je mladog umjetnika upravo potpomagala da osjeti svoj solistički udio, što je on inače pažljivo i dobro pripremio i na izvedbi pokazao takav domet koji mu omogućuje njegovo daljnje umjetničko djelovanje u vrlo pozitivnom smislu, kako je to pokazao i ovim nastupom.

13. listopada nastupio je »mramornoj« dvorani Muzeja zagrebački umjetnik Emin Armano (glasovir), koji je na svom rasporedu imao isključivo djela hrvatskih skladatelja. Luka Sorkočević s »Četiri studije« i »Dvije sonate«, te Ivan Mane Jarnović »Fantasia in rondo«, Ferdo Livadić »Dva scherza« i »Notturmo« bili su prvi dio koncerta, dok su u drugom dijelu predstavljani Rudolf Matz »Etida u h-molu i Boris Papandopulo »Sonatina«. Iako je koncert bio razmjerno slabo posjećen, slušatelji su osjetili da se radi o vrijednim djelima naše umjetničke baštine koja im je manje poznata, a u vrhunskom predavanju tih, u jednom smislu i atraktivnih glazbenih djela, očitovala se ljubav i zanimanje za naše umjetničke vrednote koje ne smiju ostati zaboravljene. Sve je to skupa stvorilo oduševljenje, te je umjetnik dao u dodatku Pintarića, Lisinskog i Matza, ostajući u stilskom okviru rasporeda. To je ujedno bio i odjek priredbe »Dani hrvatske glazbe«, što se organizirano ni ove godine, nažalost nije mogla prirediti u Rijeci, s obzirom na razne čimbenike, od kojih je još uvijek jedan poseban — grijanje sadašnje koncertne dvorane.

14. — 16. listopada bilo je u Zadru natjecanja pjevačkih zborova iz Hrvatske i na tom X. festivalu nastupio je iz Rijeke Pjevački zbor »Jeka Primorja«, koji je izveo i izbor iz svog repertoara, pod ravnanjem Duška Prašelja.

15. i 16. listopada organizirani su »Dani istarske svirke, kanta, plesa i mladega vina« u Savičenti. To je po redu dvanaesta tribina najboljih kantadura, svirača i plesača s područja ove općine, odakle stručni ocjenjivački odbor izabire najbolje za središnju smotru u Motovunu.

20. listopada nastupio je prvi put u Rijeci gitarist Silvije Barlović, koji radi u Karlovcu i Zagrebu. Umjetnik je dao vrlo zanimljiv izbor djela kojima su bili zastupani: Bosanac, Fumić, Padovec, Stahuljak, Braysing, De Visée, Bach, Weis, Bartok, Sor, N. Coste, A. Heinrich, Villa-Lobos. Kao što je iz ovog vidljivo raspored nije složen po nekom kronološkom redu, tako da se razbijao onaj ugođaj postupnosti što smo uglavnom naučili doživljavati kod koncerata, pogotovo kod gitarističkih, gdje su mnoga djela odjeci lutnje kao prethodnice gitare, ali uzna sve to, koncert je solidnom izvedbom privukao pozornost, posebno kod mlađeg dijela slušateljstva.

27. — 30. listopada održani su u rovinjskom hotelu »Eden« »VII. rovinjski susreti muzičkih akademija«, koja priznata kulturna manifestacija danas predstavlja svojevrsnu priliku za nastupe mladim glazbenim talentima cijelog svijeta. Pod općim naslovom »ROVINJUS«, susreti djeluju kao arbitar svjetske glazbeno-pedagoške misli. U vrijeme natjecanja održan je pretkongresni sastanak 13 rektora glazbenih škola, kao međunarodna razmjena iskustava na području nastave glazbe i glazbene kulture uopće. U koncertnom dijelu susreta sudjelovali su studenti iz Graza, Novog Sada, Trsta, Bologne, Budimpešte, Bratislave, Osla, Kopenhage, Aarhusa, Lisabona, Zagreba, Kaira, Prištine, Stockholma, Sofije, Berlina, Ljubljane, Alžira, Sarajeva, Hamburga, Beograda, Ženeve, Varšave, Londona, Moskve i Utrechta. Zastupani su: glasovir, violina, viola, violončelo, gitara, klarinet, rog, flauta, oboa i solo-pjevanje.

9. — 13. studenog održavala se u Opatiji Jugoslavenska muzička tribina, na kojoj je istaknuta kao osnovna misao: Otvorenost za sva glazbena strujanja. U općoj ocjeni naglašena je heterogenost formalne i stilsko-izražajne strukture, ali je uz to istaknuto da je prvi put izvedeno više od deset djela jugoslavenskih skladatelja, s primjedbom, da se nijedno ne može označiti kao izuzetno. Ta smotra suvremenog glazbenog stvaralaštva u Jugoslaviji bila je dopunjena raspravama pod općim nazivom: »Prema novom stvaralaštvu u kulturi«, pri čemu su sudjelovali naši istaknuti glazbenici i muzikolozi, kritičari, urednici radio-televizijske mreže, predstavnici diskografskih kuća iz raznih evropskih zemalja, što JMT-i daje posebnu važnost.

10. studenog gostovala je u Rijeci Radmila Bakočević, istaknuta pjevačica iz Beograda, koja je svojim koncertom u mramornoj dvorani Muzeja i svojim nastupom u operi »Tosca« (u naslovonoj ulozi) pokazala svoje dobro poznate umjetničke kvalitete. (U operi je nastupila 13. studenog). Na koncertu je predstavila arije Glucka i Sacrtattija, uz Shumanov ciklus »Freuen Liebe und Leben« (što je pjevala u izvorniku, dok je u drugom dijelu predstavila »Pet popijevaka« Huga Wolfa i »Tri popijevke« Krešimira Baranovića. Uz glasovirsku pratnju Zdenka Marasovića, umjetnica je vrlo sugestivno i duboko doživljeno donijela pojedina djela, koja su odražavala sve njezine glasovne mogućnosti. Slušatelji su oduševljeno pratili izvođače i iznudili dodatke, što je sve bilo kao neka prednjava umjetničinog nastupa u ulozi Tosce. Ni ta interpretacija tri dana kasnije nije iznevjerila očekivanja, pa svoj nastup u Rijeci Radmila Bakočević može unijeti u pozitivnu bilancu svojih umjetničkih uspjeha.

11. studenog Narodno kazalište »Ivan Zajc« imalo je svoju prvu premijeru u ovom godištu, obnovljenu operu B. Smetane »Prodana nevjesta.« Pod ravnanjem Davorina Hauptfelda nastupili su u glavnim ulogama Sonja Pečar-Karabaić (Marica), Ljubo Strgačić (Janko), Dinko Lupi (Kecal), Mario Blažić (Vašek), uz epizodiste. Predstava je tekla u razigranosti svih izvođača, pa je time postignuto jedno natprosječno ostvarenje riječke Opere. Predstava je dana u redateljskoj postavi Dinka Svobode, u scenografiji Antuna Žunića, s kostimima Ike Skomrlj. Brojni posjetitelji primili su predstavu s oduševljenjem, što daje dobre izgleda za slijedeće izvedbe.

13. studenoga gostovali su u Puccinijevoj operi »Tosca« Radmila Bakočević, Gaetano Scana iz Milana, (Cavaradossi) i Ferdinand Radovan (Scarpia). Dirigirao je Vladimir Benić. Ova predstava u cjelini bila je također natprosječno ostvarenje riječke Opere čemu su nemali prinos imali gosti.

22. studenoga izveden je u dvorani »Neboder« svečani simfonijski koncert u čast Dana Republike na kome su bile predstavljene skladbe prigodnog znače-

nja među kojima su se, uz Millotijevu popijevku za zbor i orkestar, isticale izvedbe simfonijske pjesme »Zemljo Hrvatska — lik moje puntarske domovine« Ivana Brkanovića i »Poema o Neretvi« Borisa Papanopula, u prvom dijelu koncerta. Drugi dio obuhvaćao je »Borbenu kantatu« Emila Cossetta, za zbor i orkestar. Izvedbom je ravnao Davorin Hauptfeld.

13. *prosinca* Narodno kazalište »Ivan Zajc« priredilo je svoj drugi simfonijski koncert kojim je ravnao Krunoslav Kajdi, a na kome su izvedene u prvom dijelu Predigra operi »Oberon« Carla Marie Webera i Koncert za violončelo i orkestar, B-dur, Luigija Boccherinija. Solističku dionicu izvodio je mladi Riječanin Aleks Pavletić. Cijeli koncert je bio pod naslovom »Mladi Riječani muziciraju« što su u Kazalištu postali na neki način već tradicionalni koncerti. Solist je svoju dionicu dao s mladenačkim znanosom, na orkestralnoj podlozi koja je bila donekle bez većih kontrasta, pa time i u izvjesnoj neusklađenosti, za razliku od prve točke, Weberove predigre, što je u cjelini bila mnogo kontrastnija. Drugi dio koncerta obuhvaćao je zborne dijelove iz opera »Faust« (Gounod), »Cavalleria rusticana« (Mascagni), »Nabucco« i »Moć sudbine« (Verdi) i »Morana« (Gotovac). Kao solisti nastupili su (redom izvedbe) Mira Zidarić, Zorka Wolf i Đorđo Surjan. Izvedba je u cjelini ostavila dojam jednog dobro pripremljenog posla i svakako dolazi u pozitivan prinos riječkog Kazališta, to više to ujedno znači i promicanje domaćih snaga.

28. *prosinca* kao druga premijera Opere i Baleta Narodnog kazališta »Ivan Zajc« izvedena je premijera operete Srećka Albinija »Barun Trenk«, koja je posljednji put davana u Rijeci 1954. Pod ravnanjem Petra Škerjanca (kome je to bio debut na području scenske glazbe u riječkom Kazalištu) nastupili su domaći solisti: Ljubo Strgačić u naslovnoj ulozi, kome je ovo proslava i 25. obljetnica umjetničkog rada, Sonja Pečar-Karabaić (Lidija), Ana Karlović (Kornelija), Jadranka Bijelić (Marica), Mario Blažić (Nikola) Alija Puhovac (Ala Vunja), Asim Bukva (Wurzbacher), uz ostale. Redatelj je bio gost iz Zagreba Borivoj Šembera, scenograf Dorian Sokolić, kostimografkinja Ružica Nenadović-Sokolić i koreograf Zvonimir Reljić, (g.) Predstava je imala obilježje usklađenog ostvarenja, a neposredan pljesak posjetitelja osigurava joj dobre izglede za budućnost.

29. *prosinca* Riječki komorni orkestar pod ravnanjem Petra Škerjanca priredio je komorno veče u Domu umirovljenika. U rasporedu koji je komentirao Vladimir Fajdetić, izvedena su djela Boccherinija, Bacha, Händela, Haydna, Mozarta, Schuberta i Bartoka, uz odlomke iz pjesničkih djela Begovića, Matoša i Puškina. Kao solisti su sudjelovali Mira Zidarić (sopran), Đorđo Surjan (bas), Dubravka Perušić (violina) i Nikola Jedrlinić (gitar). Uz dobro pripremljenu izvedbu

bila je to srdačna i neposredna priredba, koja je dirljivo upozorila na časne napore naših umirovljenika na pojedinim područjima, odakle se, na temeljima koje su oni postavili oblikuju buduću naraštaja, koji opet moraju biti svjesni da »stari« ne smiju ostati zaboravljeni.

30. *prosinca* ponovljen je u Kazalištu koncert »Straussovo veče« što je prošlog godišta s uspjehom izvedeno pod ravnanjem Davorina Hauptfelda. Taj je koncert ponovljen u novoj godini 5. siječnja, također uz brojne posjetitelje i s neposrednim oduševljenjem.

Ovim završava prikaz glazbenog života na Rijeci u kalendarskoj godini 1977. Nade za djelatnost u novoj godini povećale su se s obzirom na činjenicu da je u koncertnoj dvorani Muzeja riješeno pitanje grijanja, što je onemogućavalo glazbenu djelatnost u zimskom razdoblju, dok se još uvijek treba nadati u sretan ishod obnove kazališne zgrade, što bi, vjerujemo, bila renesansa glazbenog života u Rijeci. Budući da je to vrijeme ipak daleko, barem za ovo godišće, kazališna se djelatnost usmjeruje na ljetno razdoblje, pa je planirano na početku ovog godišta, da se oblikuje jedinstvena glazbeno-scenska manifestacija za cijelo područje, koje bi kao »Operno ljeto 78« prikazivala opere u Puli i Opatiji, a po jedna predstava bila bi prikazana u Labinu i Poreču.

Od ostalih važnih događaja u glazbenom životu Rijeke i bliže okolice treba spomenuti promociju knjige, zbornika, pod naslovom »Pisme novljanskog kola i druge narodne pisme« (Spomen-knjiga Narodne čitaonice Novi Vinodolski II), u izdanju iste ustanove, koji su uredili Dragomir Babić, Davorin Ježić i Joso Sokolić-Kožarić, a koja je promovirana u Novom Vinodolskom 12. veljače 1977. Glazbeni dio, koji predstavljala bit knjige, uredio je prof. Duško Prašelj.

9. i 10. *rujna* održana je u Senju proslava i znanstveni kolokvij pod općim naslovom »Senjski uskoci — Aleksandar Lokmer«. To je bila zapravo proslava 450. obljetnice pojave i oružane borbe senjskih uskoka i 120. obljetnice rođenja prof. A. Lokmera, zaslužnog za našu jezikoslovnu znanost. Na uvodnoj proslavi sudjelovao je u koncertnom dijelu zagrebački gudački kvartet »Pro arte« s djelima domaćih i stranih skladatelja.

8. *studenog* nastupili su u velikoj dvorani »Auditoriuma« (Palma de Mallorca — Španjolska) riječki umjetnici Blanka Zec, alt i San Mirković, glasovir koji je u prvom dijelu koncerta imao pratnju solistice, a u drugom je dijelu koncerta nastupio samostalno. Ovo inozemno gostovanje riječkih umjetnika dobro je odjeknulo kod kritike i slušatelja, koji su dali najpovoljnije ocjene o ovom nastupu, kako se to može razabrati iz novinskih prikaza.

V. F.

Ispravak

U članku Ivana Boškovića »Prinosi životopisu Tommasa Restija« (»Sv. Cecilija«, br. 4./1977.) pogrešno je složen 4 redak odozgo na 2. stupcu stranice 108. Pogrešno tiskani tekst treba zamijeniti ispravnim: *-narsi accettarmi al detto impiego in qualità di So-*.

U »Sv. Ceciliji« br. 4./1977 na str. 111 u prvom stupcu, redak 5. odozgo treba biti 1827. umjesto 1927. a na str. 115. u I. stupcu, redak 22 odozgo treba biti violistica Maja Maček a ne violinistica.

Molimo cijenjene čitatelje da to uvažavaju.